

K nezaplacení

Čas od času omílaná televizní reklama, ani nevzpomenou, k čemu se váže, v závěru tvrdí, že některé věci jsou k nezaplacení. K tomuhle, jistě pravdivému sloganu, jsme schopni každý přiřadit pár příjemných skutečností z osobního života. V popředí množiny, kterou bych vyjmenoval já je bezesporu velmi vstřícný přístup mých dcer ke školní docházce. Pracuji ve školství již dost dlouho na to, abych mohl tvrdit, že je to jev ne zcela samozřejmý. Pokud budu hledat jeho kořeny, nemohu pominout také chuť s jakou před, i po vyučování navštěvuje mladší z nich (starší na tom byla svého času stejně) naši školní družinu. Pravidelné ranní variace na otázku „*půjdu už v půl sedmé?*“ mne sice občas téměř rozčílí, ale ve skutečnosti jsou stejně jako přání typu „*můžu být ve družině do půl čtvrté*“ samozřejmě tím nejlepším neformálním hodnocením všeho, co se tam děje. Proto jsem rád, že mohu na tomto místě poděkovat Okresnímu výkonnému výboru České strany sociálně demokratické v Trutnově za finanční dar ve výši 4.000 Kč na mimoškolní činnost v janskolázeňské škole. Příspěvek byl použit na nákup pomůcek pro různé výtvarné techniky a drobného sportovního náčiní. Je příznačné, že náš stávající školský zákon rozbujelý do bezmála dvou stovek paragrafů se mimoškolní činnosti dětí (abych byl terminologicky přesný, tzv. zájmovému vzdělávání) věnuje pouze ve čtyřech, a to velmi vágně formulovaných. Finance na podobné účely se v mizérii chřadnoucího českého školství hledají stále hůře. Přitom jde o prostředky, kterými vlastně hradíme účinnou prevenci vůči návykům zahálčivého života a bezcílně tráveného volného času, od nichž je často jen krůček k sociálně patologickým jevům zatěžujícím později společnost podstatně více.

Ing. Jiří Franc - zastupitel